

[Miljøministeren]

meget kortvarige undersøgelser til yderligere belysning af marginaljordsspørgsmålet.

Nu tror jeg også, der er behov for, at vi får gennemdrøftet yderligere beskyttelse af vandløbene, eventuelt gennem indførelse af en eller anden form for beskyttelsesbrømme.

Jeg mener også, at der i høj grad er brug for, at vi får drøftet den alternative udnyttelse af disse jorder, f.eks. med skovtilplantning. Vi så jo i Holland på den tur, som miljø- og planlægningsudvalget var på, hvordan man dér havde grebet tingene an. Og der er jo ingen tvivl om, at hovedproblemet ligger i, at disse jorder ikke i dag med den udgift, man har for at producere, og med den pris, man får for varerne, kan være givtige i alle tilfælde. Derfor må man vurdere, hvad vi så kan bruge dem til.

Naturparken: det er ganske sjovt, at fru Dorte Bennedsen nævnte netop dette problem. På min tur i Malaysia blev jeg netop bedt om at redegøre for vores holdning til naturparker, som man dér var i gang med at opbygge, og jeg skal da indrømme, at jeg med glæde kunne meddele min kollega, at når han nu kommer til Danmark til foråret, så ville vi have en vis glæde og stolthed over at kunne vise ham Vestamager. Dér har vi måske kimen til at kunne få lavet en pragtfuld naturpark for Københavns befolkning.

Fru Margrete Auken var igen inde på spørgsmålet om penge til denne fond. Og jeg skal ikke bruge lang tid til lige at vende tilbage til denne fond, men jeg tror, det kan være væsentligt, at vi får et par betragtninger ind i udvalgsbehandlingen.

Det, jeg er mest bekymret over eller usikker over for, er den uklarhed, der kan opstå med hensyn til placering af ansvaret på administrationen – jeg nævnte det i mit første indlæg – også fordi opgaven for så vidt allerede varetages af miljøministeriet igennem erhvervsloven – det var hr. Steffensen inde på – selv om størrelsen af bevillingerne til denne lov selvfølgelig sætter en grænse for, hvor store arealer vi kan sikre.

Jeg finder det lidt ulogisk, at fonden kun agter at beholde de rentable eller i hvert fald ikke underskudsgivende arealer. Det kan føre til, at netop de arealer, som er i behov for udgiftskrævende naturgenopretning, ikke kan håndteres i fondens regie alligevel.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at vi i ministeriet på foranledning af friluftslivets organisatio-

ner i øjeblikket overvejer spørgsmålet om etablering af en friluftsfond. Denne fond skulle kunne yde tilskud og lån til utraditionelle friluftaktiviteter, og det vil næppe medføre administrative problemer og da slet ikke i retning af dem, som den foreslåede fond nok vil give. Men lad os nu drøfte det i udvalget og se, om vi kan finde en fornuftig løsning på det.

Fru Margrete Auken nævnte også spørgsmålet om naturfredningslovens § 43 og spurgte, om den fungerer tilfredsstillende.

Man har jo fra miljø- og planlægningsudvalget bedt mig om at komme med en redegørelse for den nuværende praksis efter § 43. Den vil jeg snarest tilstille udvalget. Allerede nu kan jeg oplyse, at det er fredningsstyrelsens opfattelse, at den seneste ændring af § 43 har betydning en tilbagegang, hvad angår vådområder, heder og strandenge. Der er imidlertid meget, der tyder på, at administrationen af § 43 endnu ikke er lagt ind i helt faste rammer. Det er fredningsstyrelsens opfattelse, at administrationsgrundlaget vil blive væsentlig bedre i takt med den registrering af § 43-områder, der foregår for tiden. Hele den diskussion er også kompliceret, og den vil vi nok kunne få uddybet, når jeg kommer med min redegørelse. Der vil for øvrigt også i denne redegørelse fremkomme bemærkninger angående marginaljorder og miljøinteresser.

Så var hr. Steffensen inde på spørgsmålet om arealudvalget, og jeg tror, at en anden ordfører også var inde på spørgsmålet om, hvorvidt jeg ville følge arealudvalgets indstilling op.

Jeg har nævnt tidligere, at jeg agter i indeværende år at fremsætte lovforslag på grundlag af arealudvalgets indstilling. Det har stillet forslag om, at der kommer nogle ændringer, som gør planlægningen mere målrettet og håndterbar. Det foreslår en planlægning på tværs af sektorerne, så amtsrådene får bedre mulighed for at udarbejde en sammenhængende miljø- og naturpolitik i dialog med borgerne, interesseorganisationerne, kommunerne og staten. Staten skal naturligvis fortsat stille krav til amtsrådenes planlægning, men dialogen er vigtig, og den vil blive styrket.

Så var hr. Poulsgaard inde på, om der overhovedet er nogen steder, hvor man kan dokumentere, at dyre- og fuglelivet er truet.